

РЕШЕНИЕ

№ 3026

гр. София, 08.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. III-Б СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Теменужка Симеонова

Членове: Хрипсима К. Мъгърдичян
Яна Борисова

при участието на секретаря Михаела Огн. Митова
като разгледа докладваното от Теменужка Симеонова Въззивно гражданско дело № 20211100511281 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С решение от 21.10.2020г. по гр.д. № 63177/19 г., СРС, II ГО, 177 с-в е **обявил за нищожен** по иск с **правно основание чл. 75, ал. 2 ЗН**, предявен от **В. И. В.** с адрес гр. София ул. „***** срещу Л. Н. Г., А. П. М., С. П. С., М. К. М., С. Г. Р., Г. Д. М., А. В. В., В. К. М., К. М. М., Р. П. М., А. П. М., С. К. Т., Б. В. К., М. А. М., А. Д. Р., С. К. Г., Р. Г. Г., М. С. Ф., Р. А. Т., М. А. Т., Ю. Р. Р. и К. Р. Т., всички с адрес гр. София, ул. ***** ап. 11, К. К. М. с адрес гр. Банкя, ул.*****, С. В. Г. с адрес гр. София, бул. ***** офис 14 и П. А. У. с адрес гр. София, ул. ***** на **договор за доброволна делба** с нотариална заверка на подписите, Акт 37, том V рег. № 15853 от 23.09.2010 г. на нотариус В.Б., сключен **между** С. Г. Р., Г. Д. М., В.С. В., А. В. В., А. Д. Р., К. К. М., В. К. М., К. М. М., Ц.Б. Т., М. А. М., Р. П. М., А. П. М., Л. Н. Г., С. П. С., А. П. М., С. К. Т., М. К. М., С. В. Г., Л. В. Г., Б. В. К., А. М. Т. и П. А. У. в качеството си на наследници на М.М.П. по отношение на **следните имоти**, находящи се в землището на с Вердикал, град Банкя, Община Столична, район „Банкя“, ЕКАТТЕ 99140, а именно: **1) ЛИВАДА**, цялата с площ от 1723 кв. метра, шеста категория, в местността „Лозище“, съставляваща имот № 042102, при съседни: имот № 042101-ливада на наел. на И.Д.С., имот № 042106- Др. селищна тер. на гр. Банкя, кв. Вердикал, имот № 042028-нива на наел. на М.Б.Б., имот № 042147-Др. селищна тер. на гр. Банкя, кв. Вердикал, имот № 042148-ливада на Г.Ц.С.; **2) НИВА**, цялата с площ от 5901 кв. метра, шеста категория, в местността „Валявец“, съставляваща имот № 002009, при съседни: имот № 002020-полски път на СО, имот № 002025-полски път на СО,

имот № 002018-нива на наел. на П.П.М., имот № 00201 7-нива на наел. на Ф. В.А., имот № 002010-нива на наел. на П.В.А.; **3) НИВА**, цялата с площ от 6 993 кв. метра, пета категория, в местността „Градище”, съставляваща имот № 004057, при съсед: имот № 004058-нива на наел. на М.К. М., имот № 004086- полски път на СО, имот № 004056-иива на наел. на Д.Г. М., имот № 004083- полски път на СО; **4) НИВА**, цялата с площ от 6 499 кв. метра, пета категория, в местността „Серовско равнище”, съставляваща имот № 005019, при съсед: имот № 005020-нива на наел. на Л.М.Т. и И.Т., имот № 005069-полски път на СО, имот № 00501 8-нива на наел. на М.А.А., имот № 000034-ливада на СО; **5) НИВА**, цялата с площ от 3 997 кв. метра, пета категория, в местността „Ивановица”, съставляваща имот № 007023, при съсед: имот № 007024-нива на наел. на Я.П.Т. и др. имот № 007030-полски път на СО, имот № 007022-нива на наел. на О.Г. М., имот № 0261 19-пасище, мера на МЗГ - Държавно лесничейство; **6) НИВА**. цялата с площ от 3 301 кв. метра, пета категория, в местността „Слатина”, съставляваща имот № 010009, при съсед: имот № 010008-нива на наел. на братя М.и, имот № 01 0003-нива на наел на И.П.В., имот № 010010-нива на наел. на З.Б. И., имот № 010053-полски път на СО; **7) НИВА**, цялата с площ от 3 098 кв. метра, пета категория, в местността „Ковачката”, съставляваща имот № 013004, при съсед: имот № 013042-нива на земи по чл. 19 от ЗСПЗЗ, имот № 013008-нива на А.Б. Н., имот № 013007-нива на Б.Н.А., имот № 013006-нива на наел. на П.С.П., имот № 013046-полски път на СО, имот № 009047-пълски път на СО; **8) НИВА**, цялата с площ от 9 798 кв. метра, пета категория, в местността „Куманин дол”, съставляваща имот № 01 5059, при съсед: имот № 015056-нива на наел. на Х. М. С.ов, имот № 015055-полски път на СО, имот № 015060-нива на наел. на Х.С.Б., имот № 01 5085-полски път на СО, имот № 015058-нива на наел. на П. М. С.ов и **9) НИВА**, цялата с площ от 5 300 кв. метра, /девета категория/, в местността „Ръсовица”, съставляваща имот № 020048, при съсед: имот № 020053-нива на наел. на Р.-Д.Г.П. ДМ, имот № 02003 7-полски път на СО, имот № 020006- нива на А.Г.Л. и др., имот № 020041-нива на Е. П. С., имот № 020042-нива на наел. на М.А.А., имот № 020043-нива на насл. на В. Д.Г.. **Осъдил е** Л. Н. Г., А. П. М., С. П. С., М. К. М., С. Г. Р., Г. Д. М., А. В. В., В. К. М., К. М. М., Р. П. М., А. П. М., С. К. Т., Б. В. К., М. А. М., А. Д. Р., С. К. Г., Р. Г. Г., М. С. Ф., Р. А. Т., М. А. Т., Ю. Р. Р. и К. Р. Т., всички с адрес гр. София. ул. ***** ап. 11, К. К. М. с адрес гр. Банкя, ул.*****, С. В. Г. с адрес гр. София, бул. ***** офис 14 и П. А. У. с адрес гр. София, ул. ***** № 96 **да заплатят солидарно** на В. И. В. с адрес гр. София ул. „*****” ет. 3 сумата от 1150 лева - разноски по делото, от които 450 лева - държавна такса и 700 лева - адвокатско възнаграждение.

С решение от **01.02.2021 г.** по гр.д. № 30325/2012 г., постановено по реда на **чл.247, ал.1 ГПК**, СРС, ПГО, 177 с-в е оставил **без уважение** молбата на Л. Н. Г., А. П. М., С. П. С., М. К. М., С. Г. Р., Г. Д. М., А. В. В., В. К. М., К. М. М., Р. П. М., А. П. М., С. К. Т., Б. В. К., М. А. М., А. Д. Р., С. К. Г., Р. Г. Г., М. С. Ф., Р. А. Т., М. А. Т., Ю. Р. Р. и К. Р. Т., представлявани от адв. А. М., за поправка на очевидна фактическа грешка в Решение № 20230989 от 21.10.2020 г., постановено по Гражданско дело № 30325 по описа за 2012 г. на Софийски районен съд, в частта й, в която се иска поправка на номера и годината на делото в титулната страница от мотивната част на решението.

Допуснал поправка на очевидна фактическа грешка в **Решение № 20230989 от 21.10.2020 г.**, постановено по гражданско дело № 30325 по описа за 2012 г. на Софийски районен съд, като в първия му диспозитив вместо имената „А. П. М.“ и „С. К. Г.“ **ДА СЕ ЧЕТАТ** имената „А. П. М.“ и „С. К. Г.“. **Допуснал поправка** на очевидна фактическа грешка в Решение № 2023098 от 21.10.2020 г., постановено по гражданско дело № 30325 по описа за 2012 г. на Софийски районен съд, като във втория му диспозитив вместо имената „А. П. М.“ и „С. К. Г.“ **ДА СЕ ЧЕТАТ** имената „А. П. М.“ и „С. К. Г.“.

С решение от **01.07.2021 г.** по гр.д. № 30325/2012 г., постановено по реда на **чл.247, ал.1 ГПК, СРС, ПГО, 177 с-в** е **допуснал поправка** на очевидна фактическа грешка в титулната част на Решение № 20230989 от 21.10.2020 г., постановено по Гражданско дело № 30325 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, като номерът на делото, вместо „гражданско дело № 63177 по описа на съда за 2019 г.“ **ДА СЕ ЧЕТЕ „гражданско дело № 30325 по описа на съда за 2012 г.“** Допуснал поправка на очевидна фактическа грешка в мотивната част на Решение № 20230989 от 21.10.2020 г., постановено по Гражданско дело № 30325 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, като на страница първа, абзац втори, ред седми името на ответника вместо „А. П. М.“ **ДА СЕ ЧЕТЕ „А. П. М.“**

С определение от **01.07.2021 г.** по гр.д. № 30325/2012 г., постановено по реда на **чл.248, ал.1 ГПК, СРС, ПГО, 177 с-в** е **изменил** решение № 20230989 от 21.10.2020 г., постановено по гр.дело № 30325 по описа за 2012 година на Софийски районен съд в **частта за разноските, като отменил** същото в частта, с която Л. Н. Г., А. П. М., С. П. С., М. К. М., С. Г. Р., Г. Д. М., А. В. В., В. К. М., К. М. М., Р. П. М., А. П. М., С. К. Т., Б. В. К., М. А. М., А. Д. Р., С. К. Г., Р. Г. Г., М. С. Ф., Р. А. Т., М. А. Т., Ю. Р. Р. и К. Р. Т., всички с адрес гр. София, ул. ***** ап. 11, К. К. М. с адрес гр. Баня, ул. „*****“ № 5, С. В. Г. с адрес гр. София, бул. ***** офис 14 и П. А. У. с адрес гр. София, ул. ***** № 96 **са осъдени** да заплатят солидарно на В. И. В. с адрес гр. София ул. „*****“ ет. 3 сумата от 1150 лева - разноси по делото, от които 450 лева - държавна такса и 700 лева - адвокатско възнаграждение.

Решението от **21.10.2021 г. по гр.д.№ 30325/2012 г. на СРС, ГО, 177** състав е обжалвано с три въззивни жалби:

С въззивна жалба вх. № 25162463/09.11.2020 г. от С. Г. Р., Г. Д. М., А. В. В., В. К. М., К. М. М., Р. П. М., А. П. М., Б. В. К., М. А. М., А. Д. Р., С. К. Г., Р. Г. Г., М. С. Ф., Р. А. Т., М. А. Т., Ю. Р. Р. и К. Р. Т., всички чрез пълномощника по делото адвокат А. И. М. от САК, със съдебен адрес: гр.София, ул.***** ап.11. Молят да бъде отменено като неправилно, постановено при нарушение на материалния и процесуалния закон.

Твърди се, че ищцата няма правен интерес от завеждането на иска по чл.75, ал.2 ЗН, а атакуваната делба, обективирана в Договор за доброволна делба с нотариална заверка на подписите-акт № 37, том пети, рег. № 15853 от

23.09.2010 г. е валиден правен акт и не е нищожна поради неучастие на съсобственик в нея. Разпоредбата на чл.75, ал.2 от ЗН, относима и към съсобствениците постановява, че когато делбата е извършена без участието на някой от сънаследниците, тя е нищожна. Релевантният момент, към който следва да се преценява налице ли е нищожност поради неучастие на сънаследник/съсобственик/ е момента на извършване на делбата. Относно неучаствалите в делбата наследници на А. А. М.-А. А. М. и А. А.а М. се сочи, че ищцата не може да упражнява чужди права и не е легитимирана да атакува договора за доброволна делба поради неучастието на тези две лица. Отделно, по делото е представено удостоверение вх. № 3928828.08.1990 г., от което е видно, че в специалната книга на съда под № 115/1990 г. е вписан отказът на А. А. М. от наследството на покойния му баща А. М. С.-наследник на М.М.П..

Твърдят, че е неправилна преценката на съда по приложението на чл.75, ал.2 ЗН и чл.76 ЗН относно правното действие на разпореждането, извършено от наследника на М.П., а именно П. А. У. в полза на лицата Б.С. П. и С.М.П., явяващи се праводатели на ищцата в настоящето производство с 1/24 от индивидуализирани в н.а. № 166, дело 729 от 03.07.2009 г. наследствени имоти. Разпореждането е извършено на 03.07.2009 г., но съдът неправилно е включил като страна в последващия договор за доброволна делба от 23.09.2010 г. праводателката на ищцата П. У. в качеството на сънаследник.

Цитираните по-горе ответници в срока по чл.131 ГПК са възразили, че тази сделка е недействителна по отношение на тях. СРС е квалифицирал това възражение като Т. по чл.76 ЗН и е приел, че е недопустимо в настоящето производство то да се заявява и разглежда. С невключването на правоприемника в доброволната делба на практика е изразено и обективизирано възражение на останалите наследници за относителна недействителност по отношение на тях на разпореждането, извършено от наследника П. У.. В настоящия казус са приложими постановките, развити в решение № 186 от 27.06.2011г. на ВКС, Първо гражданско отделение по гр.д № 585/2010г., постановено по реда на чл.290 ГПК, в което ВКС приема, че съгласно приетото в т.1 от Тълкувателно решение № 1 от 19.05.2004г. по т.д. № т 2004г. на ОСГК на ВКС, когато един от наследниците, в случая П. У., се е разпоредил с наследствените имоти или с част от тях, тази сделка е относително недействителна на основание чл. 76 ЗН по отношение на останалите наследници, ако те в производство по съдебна делба направят

възражение или предявят инцидентен установителен иск за установяване на тази нищожност. Считат, че когато се касае за доброволна делба, както е в процесния случай, не е необходимо възражението за нищожността на сделката по чл. 76 ЗН да бъде изрично отразено в договора за делба, а може да се извлече чрез тълкуване на волята на страните. В решението се дава за пример случая, какъвто е и настоящият, че когато в доброволната делба са участвали и наследствените имоти са поделени само между сънаследници, макар че всички те са знаели, че един от тях се е разпоредил със сънаследствените имоти или част от тях в полза на трето лице и е очевидно, че волята на останалите наследници е била, че тази разпоредителна сделка е недействителна по отношение на тях на основание чл. 76 ЗН. В случая, предвид факта, че сделката, обективирана в нотариален акт № 166, дело № 729 от 03.07.2009г. е вписана в Служба по вписванията с вх. рег. № 29079 от 03.07.2009г., то от този момент се постига оповестителното действие на вписването т.е. за останалите наследници- съделители и предвид публичността на имотния регистър за вписванията е налице знание за извършения разпоредителен акт на един от наследниците в полза на трети лица. Именно поради волята на наследниците да не зачетат по отношение на тях правните последици на оповестената по надлежен ред сделка, доброволната делба е извършена с участието на наследника, извършил разпореждането, а не на приобретателя по сделката. Тъй като доброволната делба е извършена без зачитане на разпоредителната сделка, вещно прехвърлителния ѝ ефект се поражда едва от момента, в който разпоредилия се наследник получава реален дял и по отношение на имота, получен в дял. Предвид изложеното, извършената без участието на приобретателите по сделката, обективиран в нотариален акт № 166, дело № 729 от 03.07.2009г. Б.С. И. и С.М.П. доброволна делба, обективирана в Договор за доброволна делба с нотариална заверка на подписите-акт № 37, рег. № 15853 от 23.09.2010 г. е действителна, не е нищожна на основание чл. 75, ал.2 ЗН. Като е приел противното в атакувания съдебен акт и като не е преценил правилно позоваването на ответниците на относителната недействителност по отношение на тях на разпоредителната сделка и възможността възражението да е обективирано чрез неучастие на приобретателя по сделката при сключване на договор за доброволна делба, но с участие на наследника-прехвърлител, решаващият състав е постановил решение при неправилно приложение на нормите на чл. 76 ЗН и чл. 75, ал.3 ЗН. След като Б.С. И. и С.М.П. не са лица със законно защитимо по реда на чл. 75, ал.2 ЗН право, тъй като извършеното в тяхна полза дарение от наследник с част от наследствени имоти е относително недействителна сделка, приета за такава от останалите наследници, то те като приобретатели по относително недействителната сделка нямат качеството на

съсобственици с право на участие в делбата, обстоятелство, което обвързва както тях, така и ищцата като последващ приобретател. Тъй като ищцата не е от кръга лица, чието участие в делбата е задължително под страх от недействителността ѝ, то същата не разполага с правото на иск за обявяване на нищожността ѝ на основание чл. 75, ал.2 ЗН. Същата няма качеството на собственик към момента на извършване на делбата.

За ищцата липсва правен интерес от завеждане на иска и поради обстоятелството, че договорът за доброволна делба е надлежно вписан в Агенция по вписванията, имотен регистър през 2010г., преди извършването на разпоредителния акт в полза на ищцата и обективиран в нотариален акт за дарение № 128, том четвърти, рег. № 18402, дело 671 от 29.11.2011г., поради което правата, произтичащи от договора са абсолютно противопоставими на ищцата по отношение на разпореждането в нейна полза с вещи, които са извън патримониума на праводателите ѝ по силата на извършената делба. В това се изразява и защитната функция на вписването. След вписване на договора за доброволна делба и предвид относителната недействителност на сделката, обективирана в нотариален акт № 166, дело № 729 от 03.07.2009г. вещно-транслативният ѝ ефект е настъпил само за имотите, поставени в дял на наследника П. У.. Праводателите на ищцата са могли валидно да се разпоредят в нейна полза единствено и само с недвижимите имоти, които са поставени в дял на наследника П. У., а именно дял VI- 1/2 от поземлен имот нива № 004057 и поземлен имот ливада № 042102 и индивидуализирани в договора за доброволна делба. За всички останали имоти, предмет на сделката, обективирана в нотариален акт № 128, дело 671 от 29.11.2011г., същата е без вещно-транслативен ефект. Възражението за липсата на вещно-транслативен ефект на тази сделка, въведено в отговора на ответниците по чл. 131 ГПК изобщо не е разгледано от съда, който не е преценил, че е атакувана доброволната делба в цялост, без преценка, че легитимационният титул на ищцата не обхваща всички имоти, които са неин предмет. Предмет на сделката не са имоти, отбелязани с букви В/ стр. 3 от договора/ и букви Н и Л/ на стр. 4 от договора, поради което искът по отношение на тези имоти е процесуално недопустим.

Най-накрая се твърди, че решението е незаконосъобразно и в частта на присъдените разноски, като се твърди, че ищцата не е заявила претенция за разноски, но такива са присъдени по делото.

Моли съда да постанови решение, с което да отмени процесното и да бъде прекратено производството поради недопустимостта му, поради липса на правен интерес на ищцата от завеждане на иска, а ако СГС счете, че ищцата има правен интерес от завеждане на иск с правно основание чл.75, ал.2 от ЗН, същият да бъде отхвърлен като неоснователен.

С въззивна жалба вх. № 25165446/12.11.2020 г. от П. А. У., чрез

пълномощника си по делото адвокат В. Щ., със съдебен адрес: гр.София, ж.к.*****“ срещу решение от 21.10.2020 г. по гр.д.№ 30325/2012 г. на СРС, ГО, 177 състав. Счита решението за нищожно, недопустимо и неправилно, поради нарушаване на материалния закон и процесуалните правила и моли да бъде отменено, като бъдат отхвърлени предявените искове като недопустими, недоказани и неоснователни, ведно със законните последици.

Сочат се допуснатите от съда очевидни фактически грешки, проследяват се документите и доказателствата по делото. Твърди се още, че решаващият съд е постановил, че обявява за нищожен договора за доброволна делба от 23.09.2010г., акт 37, рег.№15853/23.09.2010г. , но в него съсобствениците-сънаследници на М.М.П. си поделят 11/единадесет/поземлени имота, докато видно от нот.акт за дарение на идеални части от недвижими имоти №128, рег.№ 18402, дело № 671/2011г. ищцата В. И. В. получава в собственост чрез дарение 1/24 идеална част от 9/девет/ поземлени имота, но в петитума на исковата молба се предявяват претенции за обявяването за нищожен на договора за доброволна делба, съгласно който се поделят 11/единадесет/ поземлени имота между наследниците на М.П.. СРС е прогласил нищожността на делбата и на двата имота, на които ищцата въобще не е собственик, понеже не ги е придобила в своя партимониум, чрез н.а. за дарение на ид. ч. от недвижими имоти № 128, рег. № 18402, дело № 671/2011 г., т.е. налице е свръхпетитум и се пререшава въпроса за собствеността/съсобствеността на два поземлени имота, на които ищцата не е собственик.

Твърди се, че съдът правилно е приел, че ИСКЪТ за установяване нищожността на договор за доброволна делба по смисъла на чл.75, ал.2 от ЗН е допустим и може да бъде предявен в самостоятелно и отделно исково производство, тъй като това е категоричната съдебна практика изложена в Тълкувателно решение №3/19.12.2013г. по тълк.дело № 3/2013г. на ОСГК на ВКС. Верни са и констатациите на съда, че съобразно чл.75, ал.2 от ЗН, всяка делба извършена без участието на някой от сънаследниците е изцяло нищожна, както и че с договора за дарение от 2009г. П. У. е прехвърлила собствените си 1/24 идеални части от правото на собственост върху 10-те от възстановените й поземлени имоти на Б.С. И. и С.М.П. и че тази сделка е действителна. Не се приемат обаче, доводите на съда, че направеното от ответниците възражение по чл.76 от ЗН за недействителност на сделката не можело да бъде разгледано в настоящия процес, като в своя подкрепа съдебният състав цитира Тълкувателно решение № 1/19.05.2004г. по гр.д.№1/2004г. на ОСГК на НКС и решение №158/13.06.2011г. по гр.д.№1522/2010г. на ВКС, II ГО. В тях според решаващия съд

недействителността можела да бъде прогласена по искане на страна в исков процес по ликвидирането на съсобствеността, т.е. в делбен процес или в процес при иск за собственост. И тъй като настоящето производство няма такъв характер, съдът приема сключеният договор за действителен и прави извод, че към 2010г., когато е бил сключен договора за доброволна делба, лицата Б.С. И. и С.М.П. са имали качеството на съсобственици и е следвало да бъдат поканени да участват като страни по този договор, като при евентуален техен отказ от участие може да се образува производство по съдебна делба, в което вече те трябва да участват в качеството си на трети лица - помагачи и в което евентуално да релевират възражението си по чл.76 от ЗН. Било установено по делото, че с договора за дарение, обективиран в нотариален акт № 128, рег.№ 18402, дело № 671/2011г. Б. И. и С.П. са дарили съсобствената си 1/24 идеална част от 9 от 10 поземлени имота на настоящата ищца В. И. В., като СРС приема, че за действителността и редовността на този договор се отнасят всички съображения, приложени за първия договор за дарение и затова на основание на договора за дарение от 2011 г. съдът приема, че ищцата също има качеството на съсобственик по отношение на девет от общо десет възстановени на М.М.П. поземлени имоти от общо дванадесетте разделени между част от ответниците с договора за доброволна делба от 23.09.2010г. Съдът е посочил, че въпреки че към момента на извършването на делбата ищцата формално не е имала качеството на съсобственик, това не изключвало правото ѝ да иска признаването на сключения договор за доброволна делба за нищожен. СРС се е позовал на мотивната част към Тълкувателно решение № 1/19.05.2004г. по гр.д. №1/2004г. на ОСГК на ВКС, където е посочено, че терминът „сънаследници“ по смисъла на чл.75, ал.2 от ЗН включва всички титуляри на правото на собственост. И тъй като е видно от самия договор за доброволна делба, че прехвърлителите Б. И. и С.П., които към 2010 г. са били титуляри на 1/24 идеална част от правото на собственост върху десет от разделените с договора дванадесет имота, не са участвали в делбата, т.е. са имали правото да искат неговата нищожност на основание чл.75, ал.2 от ЗН. Дарителите Б. И. и С.П. са могли да искат прогласяването на неговата нищожност, ако са знаели за съществуването му, което обстоятелство не било доказано по делото. И затова според съда това право било преминало върху ищцата, като техен правоприемник по договора за дарение, като ищцата можела да предяви

иск за прогласяването на нищожността на договора за доброволна делба, въпреки че към момента на сключването му не е била съсобственик, поради обстоятелството, че нейните праводатели са имали това качество и не са били участвали като страни при сключването му. Във връзка с приетото от съда се сочи, че ищцата е била длъжна преди да пристъпи към осъществяването на дарението през 2011г. да провери в Агенцията по геодезия и кадастър, на кои лица във времето са се водили въпросните поземлени имоти, да проследи хронологията на собствеността им, да проучи в район „Банкя“ движението на собствеността по партидите за собственост и т.н. Ето защо са отхвърлени доводите на съда, че страните-сънаследници и съсобственици по договора за доброволна делба е трябвало да поканят лицата Б.С. И. и С.М.П. да участват като страни по този договор, защото дори да са имали желание да сторят това, въпросните приобретатели не са регистрирали сделката от 2009г. в Агенцията по геодезия, кадастър и картография в законоустановения 2 месечен срок, откъдето може и да се почерпи надлежната информация за нея и по този начин са били в неведение относно това прехвърляне.

Във връзка с извода на съда, че не може в настоящия процес да се разглежда възражението на ответниците по чл.76 от ЗН и че възражението по чл.76 от ЗН може да се разглежда само в исков процес по ликвидиране на съсобствеността - делбен процес или в процес при иск за собственост, се сочи, че съгласно константната съдебна практика на ВКС ищцата В. В. няма правен интерес от самостоятелно предявяване на иск по чл.75, ал.2 от Закона за наследството, тъй като целеното с него установително действие може да бъде постигнато с конститутивен иск за делба на недвижимите имоти. В този смисъл е решение № 341/31.10.2012г. по гр.д.№94/2012г. на ВКС, I ГО, което гласи: „Не е налице правен интерес от самостоятелно предявяване на установителен иск за прогласяване на нищожност на основание чл.75, ал.2 от ЗН на делба на недвижими имоти, когато целеното с него установително действие може да бъде постигнато с конститутивен иск за делба на същите имоти. Възможността спорът за собственост и доводът за нищожност да се разрешат в делбен процес не лишава неучаствалия в първата делба съсобственик от интерес да предяви иск за собственост във въпросния процес.“ Подобно е и решение № 13/01.02.2011г. по гр.д.№713/2010. на ВКС, III ГО в което се казва, че: „С решение № 1189/15.07.2003г. по гр.д.№ 964/2002г., IV ГО ВКС е приел, че обявяването на нищожността на делба, извършена без участието на някой от съсобствениците, не може да

стане в процес, в който не участват всички страни, участвали в делбеното производство, а само в ново съдебно производство с участието на всички участници в собствеността. Прието е, че нищожността по чл.75, ал.2 от ЗН трябва да се релевира в едно ново исково производство с участие на всички съсобственици на общата вещ. С въззивното решение, постановено по настоящото дело, съдът е квалифицирал иска по чл. 75 ЗН и го е приел за допустим и основателен независимо от обстоятелството, че е предявен от част от неучаствалите в доброволната делба сънаследници. Приел е, че на нищожността на делбата може да се позове всеки, който има интерес от това, и в това производство останалите наследници не са необходими, а обикновени другари. Правният резултат по делото ще ползва и останалите наследници, но те не следва да се конституират като страна по делото служебно от съда. От изложеното е видно, че е налице противоречие между постановеното от въззивния съд решение и решение № 1189/15.07.2003 г. по гр. д. № 964/2002 г. IV г.о. ВКС по въпроса за наличието на правен интерес от иск по чл. 75, ал. 2 ЗН, предявен от част от неучаствалите в делбата съсобственици. Съгласно чл. 291, т. 1 ГПК ВКС следва да посочи практиката в кое от противоречивите решения смята за правилна. За да отговори на този въпрос съдът съобрази следното: С т. 7 на ППВС № 7/1973 г. е прието, че на основание чл. 75, ал. 2 ЗН както договорът за доброволна делба, когато като страна в него не участва някой от съсобствениците на вещта, така и съдебната делба, извършена без участието на някой съсобственик, са изцяло нищожни. Решението по нищожната делба не е пречка за извършването на делба между действителните съсобственици, тъй като не са налице условията на чл. 224 ГПК (отм.). Предвид приетото в посоченото ППВС и поради това, че страните имат друг път за защита чрез предявяване на нов иск за делба, настоящият състав на ВКС намира за правилно изразеното в решение № 1189/15.07.2003 г. по гр. д. № 964/2002 г. IV г.о. ВКС становище за недопустимост на производството за обявяване нищожност на делбата, без значение дали участват всички съсобственици на вещта или само част от тях.

Отделно, искът с правно основание чл.75, ал.2 от ЗН е недопустим с оглед разпоредбата на чл.76 от ЗН, която гласи: „Актовете на разпореждане на сънаследник с отделни наследствени предмети са недействителни, ако тия предмети не се падат в негов дял при делбата.“ Това е така, защото в диспозитива на Тълкувателно решение № 1/19.05.2004г. по гр.д.№1/2004г. на ОСГК на ВКС е

записано: „1. Относителната недействителност по чл.76 от ЗН е особен вид недействителност. Правото да се иска прогласяване относителната недействителност по чл.76 от ЗН може да се упражни само от сънаследници, неразпоредили дела си, като инцидентен, преюдициален и обуславящ, установителен иск или чрез възражение. Под страх от нищожност на делбата по чл.75, ал.2 от ЗН при релевиране на относителната недействителност на акт на разпореждане като главна страна в процеса следва да участва сънаследникът - прехвърлител по заявения иск за делба, както и приобретателят по сделката по заявения иск по чл.76 от ЗН. Легитимирани да се позоват на чл.76 от ЗН и да искат прогласяване на недействителност на акта на разпореждане, изцяло или отчасти със сънаследствена вещ в делбения процес са само съделителите - сънаследници, които не са страна по сделката, но не и сънаследника - прехвърлител.“

Оттук се прави извода, че ищцата В. В. не може да предяви иск за обявяване недействителността на договора за доброволна делба от 23.09.2010г., т.е. предявеният от нея иск е недопустим.

Л

Възражението по чл.76 от ЗС може да се направи както от останалите преки наследници, така и от техните наследници, тъй като това е наследимо право. С ТР № 1/2004г. на ОСГК т.2 е прието, че извършилият разпореждането не може да прави възражение по чл.76 от ЗН, защото това е злоупотреба с право. Неговите преки наследници също не могат да правят Т. възражение.“

Оспорва се и тезата на съда, че в разясненията на мотивната част към Тълкувателно решение №1/19.05.2004г. по гр.д.№1/2004г. на ОСГК на ВКС е посочено, че терминът „сънаследници“ по смисъла на чл.75, ал.2 от ЗН включвал всички титуляри на правото на собственост. Цитиран пасажът от мотивната част към Тълкувателно решение №1/19.05.2004г. по гр.д.№1/2004г. на ОСГК на ВКС е следният: „Разпоредбата на чл.75, ал.2 от ЗН установява, че ако делбата е извършена без участието на някой от сънаследниците, тя е нищожна. Изразът „без участието на някой от сънаследниците“ се тълкува в широкия смисъл, че при всички хипотези на извършване на делба без участието на лице, от кръга на титулярите на правото на собственост, делбата е нищожна. За да се извърши делбата между действителните съсобственици, ако е заявен искът по чл.76 от ЗН, като главна надлежна страна в процеса следва да участва сънаследника-прехвърлител. Приобретателят по сделката също има качеството на главна страна (ответник) и необходим другар по иска за прогласяване на относителната недействителност. Сънаследниците,

упражнили иска си по чл.76 от ЗН целят по отношение на тях да бъде прогласена недействителността на акта на разпореждане със сънаследствената вещ и връщането на същата в делбената маса. Между страните по сделката, актът на разпореждане е валиден, но не прехвърля права, ако искът по чл.76 от ЗН се уважи. Последиците на акта на разпореждане не се зачитат в отношенията на сънаследниците, поради което не приобретателя, а разпореденият се с вещта или части от нея сънаследник е носител на правото на собственост на сънаследствената вещ и делбата следва да се извърши с негово участие. Ако във втората фаза при извършване на делбата, разпоредената сънаследствена вещ не се падне нему в дял, то ще следва, че в отношенията между прехвърлител и приобретател актът на разпореждане макар и действителен, не може да прехвърли права. Прехвърлителят-сънаследник отговаря спрямо приобретателя по реда на чл.189 и сл. от ЗЗД.“ Изразът „без участието на някой от сънаследниците“ се тълкува в широкия смисъл, че при всички хипотези на извършване на делба без участието на лице, от кръга на титулярите на правото на собственост, делбата е нищожна.“ Това разширено тълкуване на термина „сънаследници“ се допуска до кръга на титулярите на правото на собственост изрично и конкретно в делбено производство, а според съдебния състав съдебното производство по настоящето дело не е исков процес за ликвидирание на съсобствеността, т.е. делбен такъв или при иск за собственост, но решаващият съд в случая се позовава на разширеното тълкуване на термина „сънаследници“ в делбени процес, но твърди, че съдебното производство е съвсем друго.

Освен това, искът е недопустим, тъй като ищцата не е била съсобственик на процесните имоти към момента на сключването на атакувания договор за доброволна делба, защото съгласно чл.75, ал.2 от Закона за наследството, за да се предяви иск по чл.75, ал.2 за нищожност на делба ищцата задължително трябва да притежава правната фигура на сънаследник и съсобственик, а не само правната фигура на съсобственик, а тя дори не е била съсобственик през 2010 г.

Предвид гореизложеното, моли съда да постанови решение, с което да отмени процесното като нищожно, недопустимо и неправилно и да бъдат отхвърлени предявените искове като недопустими, недоказани и неоснователни. Претендира разноски.

С въззивна жалба вх. № 25010007/20.01.2021 г. от С. В. Г., чрез пълномощника по делото адвокат И. К. от САК, със съдебен адрес: гр.София, бул.“*****”, офис 14. Моли да бъде отменено обжалваното решение като неправилно, като искът да бъде оставен без разглеждане като недопустим, а ако съдът приеме, че е допустим, да бъде отхвърлен като неоснователен. Претендира разноски.

Проследявайки хронологията на извършените разпоредителни сделки с процесните имоти се установява, че П. У. е дарила 1/24 ид.ч. от имотите на Б. И. и С.П. с договор за дарение, обективиран в н.а. 166, дело 729 от 2009 г. В

последствие е извършена доброволна делба с Договор за доброволна делба на недвижим имот от 23.09.2010 г. , а през 2011 г. Б. И. и С.П. даряват придобитите от тях идеални части от процесните имоти на ищцата В. В., т.е. към момента на извършване на доброволната делба ищцата не е притежавала права върху процесните имоти. Това е било установено от първоинстанционния съд, но въпреки това той е приел, че за ищцата е налице правен интерес независимо, че придобивното ѝ основание е възникнало след извършване на делбата.

Твърди се, че съдът е извършил погрешно тълкуване и на мотивната част на Тълкувателно решение № 1 от 19.05.2004 г. на ВКС по гр. д. № 1/2004 г., ОСГК, където е прието, че изразът "без участието на някой от сънаследниците" следва да се тълкува в широк смисъл, че при всички хипотези на извършване на делба без участието на лице от кръга на титулярите на правото на собственост делбата е нищожна. Съдът приема, че ищцата, макар и да не е сънаследник е лице от кръга на титулярите на правото на собственост. Според въззивницата, този извод е погрешен и не отразява действителната воля изразена в Тълкувателното решение. Несъмнено под „лице от кръга на титулярите на правото на собственост“ се имат предвид лицата, които притежават право на собственост към момента на извършване на делбата, но не и лица, които са го придобили в последствие. Тълкуването извършено от съда би довело до хипотеза, при която всеки последващ приобретател може да атакува извършената делба и да твърди нейната нищожност. Предвид гореизложеното, съдът неправилно е приел, че ищцата е процесуалноправно легитимирана да предяви иска по чл. 75, ал. 2 ЗН и в тази връзка е приел искът за допустим. Ищцата се легитимира като собственик на имота по силата на нотариален акт от 2011 година, а Договорът за доброволна делба е сключен още 2010 година. Към момента на сключване на делбата, ищцата не е разполагала с каквито и да е права върху имотите и не е притежавала качеството на наследник дори в широк смисъл, какъвто се има предвид в горепосоченото тълкувателно решение. Ищцата в настоящото производство не попада сред лицата, които са били титуляри на право на собственост към момента на извършване на делбата В този смисъл ищцата не е процесуално легитимирана да предяви настоящия иск, а с такава процесуална легитимация разполагат единствено неучаствалите в делбата съсобственици. Липсата на процесуална легитимация като задължителна предпоставка за надлежното упражняване на правото на иск води до недопустимост на исковото производство.

На следващо място съдът придава правно значение на обстоятелството, че праводателите на ищцата Б. И. и С.П. са имали право да искат прогласяване на нищожността на Договора за доброволна делба, в случай че са знаели за съществуването му, което обаче не се установявало в настоящото производство. Този извод на съда е погрешен и не държи сметка за обстоятелството, че договорите, които имат за предмет недвижими имоти, подлежат на вписване в Имотен регистър към Агенция по вписванията.

Вписването от своя страна има защитна и оповестителна функция и след извършването му се приема, че действителното правно положение следва да е известно на третите заинтересовани лица. Процесният договор е надлежно вписан по партидите на имотите, които са били предмет на делбата. Ето защо изводите на съда, че в производството не е установено Б. И. и С.П. да са знаели за сключения Договор за доброволна делба, което ги е лишило от възможността да обжалват е изцяло несъстоятелно и необосновано. Не може да се приеме, че причината да не упражнят правото си да искат прогласяване на нищожност се дължи на незнание от страна на Б. И. и С.П.. Те са били наясно с извършената делба най-късно преди извършване на дарението в полза на В. В.. От своя страна оповестителното действие на извършеното вписване на договора за доброволна делба води и до изводи за липса на правен интерес от водене на настоящото производство от В. В.. Извършеното вписване на договора за доброволна делба преди възникване на придобивното основание на ищцата изключва възможността същата да придобие идеалните части на годно правно основание, което да я направи надлежен собственик.

Счита за неправилни изводите на първоинстанционния съд по отношение действителността на разпоредителната сделка между П. У. и Б. И. и С.П.. Съдът приема, че сделката е действителна, а възражението за недействителност по чл. 76 ЗН не може да бъде разгледано в настоящото производство. Аргументи в тази насока съдът извежда от Тълкувателно решение № 1 от 19.05.2004 г. на ВКС по гр. д. № 1/2004г., ОСГК, като изрично приема, че недействителността по чл. 76 ЗН може да бъде прогласена по искане на страна в исков процес по ликвидирание на съсобствеността, т.е. делбен такъв или при иск за собственост. Същевременно съдът не взема предвид обстоятелството, че в настоящия случай е извършена доброволна делба и исков процес изобщо не се е развивал. Също така съдът е игнорирал и факта, че в делбата е взела участие наследницата П. У., която е извършила разпореждането с наследствените имоти в полза на Б. И. и С.П.. Това ясно показва желанието на наследниците делбата да бъде извършена само между тях и без участието на последващите приобретатели. В случаите, когато наследството се поделва с доброволна делба не съществува възможност възражението по чл. 76 ЗН да бъде изрично релевирано в исково производство. Поведението на съделителите при извършване на делбата ясно показва тяхната воля същата да бъде извършена единствено между наследниците. В този смисъл съдът е тълкувал неправилно волята на страните, която очевидно е била да се счита прехвърлителната сделка между П. У. и Б. И. и С.П. за относително недействителна спрямо останалите наследници. Несъответствието на изводите на съда с действителната воля на страните води до неправилност на решението, което е предпоставка за неговата отмяна.

Сочи, че решението е незаконосъобразно и в частта за разноските, тъй като в открито съдебно заседание, проведено на 05.10.2020 г., процесуалният представител на ищцата е заявил, че не претендира разноски, а съдът ги е

присъдил.

Въззиваемата В. И. В., чрез пълномощника по делото адвокат В. П., с адрес на кантората гр.София, ул.“***** *****” е депозирала по делото 3 писмени отговора и на трите въззивни жалби с идентично съдържание, в които ги оспорва и моли първоинстанционното решение да бъде потвърдено като правилно, обосновано и законосъобразно. Претендира разноски.

Съдът, след като обсъди по реда на чл.236, ал.2 от ГПК събраните по делото доказателства и становища на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

СГС намира, че и трите въззивни жалби са подадени в срока по чл.259, ал.1 от ГПК от надлежна страна и са процесуално допустими.

Съгласно разпоредбата на чл.269 ГПК въззивният съд се произна. служебно по валидността на решението, а по допустимостта-в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Обжалваното решение е валидно, не е постановено в нарушение на правните норми, които уреждат условията за валидност на решенията-постановено е от съд с правораздавателна власт по спора, в законен състав, в необходимата форма и с определено съдържание, от което може да се извлече смисъла му.

От фактическа страна:

Предявен е иск с правно основание чл.75, ал.2 от ЗН от В. И. В. **срещу** Л. Н. Г., А. П. М., С. П. С., П. А. У., М. К. М., С. Г. Р., Г. Д. М., А. В. В., К. К. М., В. К. М., К. М. М., Р. П. М., А. П. М., С. К. Т., С. В. Г., Б. В. К., М. А. М., А. Д. Р., С. К. Г., Р. Г. Г., М. С. Ф., Р. А. Т., М. А. Т., Ю. Р. Р. и К. Р. Т. **за признаване за нищожен на договор за доброволна делба с нотариална заверка на подписите** Акт 37, том V per. № 15853 от 23.09.2010 г. на нотариус В.Б..

Ищцата В. И. В. твърди, че била собственик на 1/24 ид. част от посочените в нот. акт за дарение 128 от 29.11.2011 г. имоти по силата на договор за дарение, сключен с Б.С. И. и С.М.П.. Праводателите на ищцата били придобили тази 1/24 ид. част от П. У., която се легитимира като собственик на същата идеална част като наследник на М.М.П. и три отделни решения на ОСЗГ- град Баня. Въпреки това с процесния договор за доброволна делба ответниците извършили такава по отношение на тези имоти, без в нея да вземат участие ищцата или нейните праводатели. Моли

съда да обяви делбата, извършена с договора за доброволна делба за нищожна.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответниците К. К. М. и П. А. У. не са депозирали отговор на исковата молба.

Останалите ответници са депозирали отговор, в който оспорват иска като недопустим, а по същество неоснователен.

По делото е безспорно, а и от представените писмени доказателства се установява, че с Решение № 2219 П от 27.01.1999 г., с Решение 124-26 от 10.05.2002 г. и с Решение 020714 от 25.11.2005 г. ОСЗГ- гр. Банкя е възстановила правото на собственост на наследниците на М.М.П. върху десет броя недвижими имоти, както и че с договор за доброволна делба с нотариална заверка на подписите, Акт 37, том V рег. № 15853 от 23.09.2010 г., С. Г. Р., Г. Д. М., В.С. В., А. В. В., А. Д. Р., К. К. М., В. К. М., К. М. М., Ц.Б. Т., М. А. М., Р. П. М., А. П. М., Л. Н. Г., С. П. С., А. П. М., С. К. Т., М. К. М., С. В. Г., Л. В. Г., Б. В. К., А. М. Т. и П. А. У. в качеството си на наследници на М.М.П. са поделили доброволно помежду си тези и още два имота.

Депозиран е Нотариален акт № 166, Том IV, рег. № 18949 по дело № 729 от 2009г., в който е обективиран договор за дарение, по силата на който П. А. У. е дарила собствената си 1/24 ид. ч. от наследените имоти на Б.С. И. и С.М.П..

Видно от Нотариален акт № 128, том IV, рег. № 18402, дело № 671 от 2011 г., в който е обективиран договор за дарение, Б.С. И. и С.М.П. са дарили със собствената си 1/24 ид. ч. от девет от общо десетте наследени имота на В. И. В..

Представени са още 2 броя удостоверения за наследници на М.М.П..

От правна страна:

По допустимостта на иска:

Според Тълкувателно решение № 3 от 19.12.2013 г. на ВКС по т.д. № 3/2013 г., ОСГК, т.1 допустимо е искът за установяване нищожност на договор за доброволна делба по смисъла на чл.75, ал.2 ЗН да бъде предявен самостоятелно в отделно исково производство.

Съгласно чл. 75, ал. 2 ЗН, когато делба е извършена без участието на някой от сънаследниците, тя е изцяло нищожна. Видно от представените удостоверения за наследници, П. А. У. е наследник на М.М.П. и притежава част от правото на собственост върху възстановените с Решенията на ОСЗГ-Банкя имоти.

С договор за дарение, обективиран в Нотариален акт № 166, Том IV,

рег. № 18949 по дело № 729 от 2009 г. на Нотариус Румен Д., тя е дарила 1/24 ид. част от своето право на собственост върху възстановените имоти на Б.С. И. и С.М.П.. Част от ответниците, чрез процесуалния си представител адвокат А. М. са възразили в отговора на исковата молба по чл.131 ГПК, че тази сделка е относително недействителна по отношение на тях.

Настоящата инстанция приема искът за допустим, а по същество неоснователен. В мотивната част към Тълкувателно решение № 1/19.05.2004г. по гр.д.№1/2004г. на ОСГК на ВКС е посочено, че терминът „сънаследници“ по смисъла на чл.75, ал.2 от ЗН включва всички титуляри на правото на собственост. Видно от самия договор за доброволна делба, прехвърлителите Б. И. и С.П., които към 2010 г. са били титуляри на 1/24 идеална част от правото на собственост върху десет от разделените с договора дванадесет имота, не са участвали в делбата, същите са имали правото да искат неговата нищожност на основание чл.75, ал.2 от ЗН. Това право е преминало върху ищцата, като техен правоприемник по договора за дарение, като ищцата можела да предяви иск за прогласяването на нищожността на договора за доброволна делба, въпреки че към момента на сключването му не е била съсобственик, поради обстоятелството, че нейните праводатели са имали това качество и не са били участвали като страни при сключването му. В този смисъл се с поделя приетото от районния съд.

Същевременно и съгласно постановките, развити в решение № 186 от 27.06.2011г. на ВКС, Първо гражданско отделение по гр.д № 585/2010г., постановено по реда на чл.290 ГПК, в което ВКС приема, че съгласно приетото в т.1 от Тълкувателно решение № 1 от 19.05.2004г. по т.д. № т 2004г. на ОСГК на ВКС, когато един от наследниците, в случая **П. У.**, се е разпоредил с наследствените имоти или с част от тях, тази сделка е **относително недействителна на основание чл. 76 ЗН по отношение на останалите наследници**, ако те **в производство по съдебна делба** направят възражение или предявят инцидентен установителен иск за установяване на тази нищожност. В цитираното решение е посочено, че когато се касае за доброволна делба /а настоящия случай е точно такъв/, не е необходимо възражението за нищожността на сделката по чл. 76 ЗН да бъде изрично отразено в договора за делба, а може да се извлече чрез тълкуване на волята на страните. В решението се дава за пример случая, какъвто е и настоящият, че когато в доброволната делба са участвали и наследствените имоти са поделени само между **сънаследници**, макар че всички те са знаели, че един от тях се е разпоредил със сънаследствените имоти или част от тях в полза на трето лице и е очевидно, че волята на останалите наследници е била, че тази разпоредителна сделка е недействителна по отношение на тях на основание чл. 76 ЗН. Предвид фактът, че сделката, обективирана в нотариален акт № 166, дело № 729 от 03.07.2009г. е вписана в Служба по вписванията с вх. рег. № 29079 от **03.07.2009г.**, то от този момент се постига оповестителното действие на вписването т.е. за останалите наследници- съделители и предвид публичността на имотния регистър за вписванията е налице знание за

извършения разпоредителен акт на един от наследниците в полза на трети лица. Именно поради волята на наследниците **да не зачетат по отношение на тях** правните последици на оповестената по надлежен ред сделка, доброволната делба е извършена с участието на **наследника**, извършил разпореждането, **а не на приобретателя по сделката**. Тъй като доброволната делба е извършена без зачитане на разпоредителната сделка, вещно прехвърлителния ѝ ефект се поражда едва от момента, в който **разпоредилия се наследник** получава **реален дял** и по отношение на имота, получен в дял.

Изводът е, че извършената без участието на приобретателите по сделката, обективизирана в нотариален акт № 166, дело № 729 от 03.07.2009г. Б.С. И. и С.М.П. **доброволна делба**, обективизирана в Договор за доброволна делба с нотариална заверка на подписите-акт № 37, рег. № 15853 от **23.09.2010 г. е действителна**, не е нищожна на основание чл. 75, ал.2 ЗН.

Като е приел противното в атакувания съдебен акт и като не е преценил правилно позоваването на ответниците на относителната недействителност по отношение на тях на разпоредителната сделка и възможността възражението да е обективизирано чрез неучастие на приобретателя по сделката при сключване на договор за доброволна делба, но с участие на наследника-прехвърлител, решаващият състав е постановил решение при неправилно приложение на нормите на чл. 76 ЗН и чл. 75, ал.3 ЗН.

Изводът е, че обжалваното решение следва да бъде отменено като незаконосъобразно и вместо него постановено друго, с което да бъде **отхвърлен** предявения иск с **правно основание чл. 75, ал. 2 ЗН** от **В. И. В.** с адрес гр. София ул. „***** **срещу** Л. Н. Г., А. П. М., С. П. С., М. К. М., С. Г. Р., Г. Д. М., А. В. В., В. К. М., К. М. М., Р. П. М., А. П. М., С. К. Т., Б. В. К., М. А. М., А. Д. Р., С. К. Г., Р. Г. Г., М. С. Ф., Р. А. Т., М. А. Т., Ю. Р. Р. и К. Р. Т., всички с адрес гр. София, ул. ***** ап. 11, К. К. М. с адрес гр. Баня, ул***** , С. В. Г. с адрес гр. София, бул. ***** офис 14 и П. А. У. с адрес гр. София, ул. ***** **за обявяване на нищожен на** договор за доброволна делба с нотариална заверка на подписите, Акт 37, том V рег. № 15853 от 23.09.2010 г. на нотариус В.Б., сключен **между** С. Г. Р., Г. Д. М., В.С. В., А. В. В., А. Д. Р., К. К. М., В. К. М., К. М. М., Ц.Б. Т., М. А. М., Р. П. М., А. П. М., Л. Н. Г., С. П. С., А. П. М., С. К. Т., М. К. М., С. В. Г., Л. В. Г., Б. В. К., А. М. Т. и П. А. У. в качеството си на наследници на М.М.П. по отношение на **следните имоти**, находящи се в землището на с Вердикал, град Баня, Община Столична, район „Баня“, ЕКАТТЕ 99140, а именно: **1) ЛИВАДА**, цялата с площ от 1723 кв. метра, шеста категория, в местността „Лозище“, съставляваща имот № 042102, при съсед: имот № 042101-ливада на наел. на И.Д.С., имот № 042106- Др. селищна тер. на гр. Баня, кв. Вердикал, имот № 042028-нива на наел. на М.Б.Б., имот № 042147-Др. селищна тер. на гр. Баня, кв. Вердикал, имот № 042148-ливада на Г.Ц.С.; **2) НИВА**, цялата с площ от 5901 кв. метра, шеста категория, в местността „Валявец“, съставляваща имот

№ 002009, при съсед: имот № 002020-полски път на СО, имот № 002025-полски път на СО, имот № 002018-нива на наел. на П.П.М., имот № 00201 7-нива на наел. на Ф. В.А., имот № 002010-нива на наел. на П.В.А.; **3) НИВА**, цялата с площ от 6 993 кв. метра, пета категория, в местността „Градище”, съставляваща имот № 004057, при съсед: имот № 004058-нива на наел. на М.К. М., имот № 004086- полски път на СО, имот № 004056-иива на наел. на Д.Г. М., имот № 004083- полски път на СО; **4) НИВА**, цялата с площ от 6 499 кв. метра, пета категория, в местността „Серовско равнище”, съставляваща имот № 005019, при съсед: имот № 005020-нива на наел. на Л.М.Т. и И.Т., имот № 005069-полски път на СО, имот № 00501 8-нива на наел. на М.А.А., имот № 000034-ливада на СО; **5) НИВА**, цялата с площ от 3 997 кв. метра, пета категория, в местността „Иванчовица”, съставляваща имот № 007023, при съсед: имот № 007024-нива на наел. на Я.П.Т. и др. имот № 007030-полски път на СО, имот № 007022-нива на наел. на О.Г. М., имот № 0261 19-пасище, мера на МЗГ - Държавно лесничейство; **6) НИВА**, цялата с площ от 3 301 кв. метра, пета категория, в местността „Слатина”, съставляваща имот № 010009, при съсед: имот № 010008-нива на наел. на братя М.и, имот № 01 0003-нива на наел на И.П.В., имот № 010010-нива на наел. на З.Б. И., имот № 010053-полски път на СО; **7) НИВА**, цялата с площ от 3 098 кв. метра, пета категория, в местността „Ковачката”, съставляваща имот № 013004, при съсед: имот № 013042-нива на земи по чл. 19 от ЗСПЗЗ, имот № 013008-нива на А.Б. Н., имот № 013007-нива на Б.Н.А., имот № 013006-нива на наел. на П.С.П., имот № 013046-полски път на СО, имот № 009047-пълски път на СО; **8) НИВА**, цялата с площ от 9 798 кв. метра, пета категория, в местността „Куманин дол”, съставляваща имот № 01 5059, при съсед: имот № 015056-нива на наел. на Х. М. С.ов, имот № 015055-полски път на СО, имот № 015060-нива на наел. на Х.С.Б., имот № 01 5085-полски път на СО, имот № 015058-нива на наел. на П. М. С.ов и **9) НИВА**, цялата с площ от 5 300 кв. метра, /девета категория/, в местността „Ръсовица”, съставляваща имот № 020048, при съсед: имот № 020053-нива на наел. на Р.-Д.Г.П. ДМ, имот № 02003 7-полски път на СО, имот № 020006- нива на А.Г.Л. и др., имот № 020041-нива на Е. П. С., имот № 020042-нива на наел. на М.А.А., имот № 020043-нива на насл. на В. Д.Г.. **Осъдил е** Л. Н. Г., А. П. М., С. П. С., М. К. М., С. Г. Р., Г. Д. М., А. В. В., В. К. М., К. М. М., Р. П. М., А. П. М., С. К. Т., Б. В. К., М. А. М., А. Д. Р., С. К. Г., Р. Г. Г., М. С. Ф., Р. А. Т., М. А. Т., Ю. Р. Р. и К. Р. Т., всички с адрес гр. София, ул. ***** ап. 11, К. К. М. с адрес гр. Банкя, ул.*****, С. В. Г. с адрес гр. София, бул. ***** офис 14 и П. А. У. с адрес гр. София, ул. ***** № 96 **да заплатят солидарно** на В. И. В. с адрес гр. София ул. „*****” ет. 3 сумата от 1150 лева - разноси по делото, от които 450 лева - държавна такса и 700 лева - адвокатско възнаграждение.

Що се отна. до допуснатите от съда ОФГ, то същите са отстранени с решение от 01.02.2021 г. по гр.д. № 30325/2012 г. и решение от 01.07.2021 г. по гр.д. № 30325/2012 г. на СРС, П ГО, 177 с-в, двете постановени по реда на чл.247, ал.1 ГПК, които също следва да бъдат отменени.

Относно присъдените разноси в полза на ищцата, то с определение от **01.07.2021 г.** по гр.д. № 30325/2012 г., постановено по реда на **чл.248, ал.1 ГПК**, СРС, П ГО, 177 с-в **е изменил** решение № 20230989 от 21.10.2020 г., постановено по гр.дело № 30325 по описа за 2012 година на Софийски

районен съд в частта за разноските, **като отменил** същото в частта, с която Л. Н. Г., А. П. М., С. П. С., М. К. М., С. Г. Р., Г. Д. М., А. В. В., В. К. М., К. М. М., Р. П. М., А. П. М., С. К. Т., Б. В. К., М. А. М., А. Д. Р., С. К. Г., Р. Г. Г., М. С. Ф., Р. А. Т., М. А. Т., Ю. Р. Р. и К. Р. Т., всички с адрес гр. София, ул. ***** ап. 11, К. К. М. с адрес гр. Баня, ул. „*****“ № 5, С. В. Г. с адрес гр. София, бул. ***** офис 14 и П. А. У. с адрес гр. София, ул. ***** № 96 **са осъдени** да заплатят солидарно на В. И. В. с адрес гр. София ул. „*****“ ет. 3 сумата от 1150 лева - разноски по делото, от които 450 лева - държавна такса и 700 лева - адвокатско възнаграждение.

Решението, както и извършените поправки по реда на чл.247, ал.1 ГПК и определението, постановено по реда на чл.248, ал.1 ГПК следва да бъдат отменени.

Относно направените разноски:

Въззиваемата/ищца В. И. В. не следва да заплаща на ответниците, чиито пълномощник се явява адвокат А. М. от САК, направените разноски за първата инстанция поради липса на претенция в тази насока.

Предвид изхода на делото, въззиваемата/ищца В. И. В. следва да заплати на ответницата П. А. У., с адрес: гр.София, ул.*****“ № 96, направените от нея разноски по делото за първата инстанция за адвокатско възнаграждение в размер на 900 лв.

Въззиваемата/ищца В. И. В. не следва да заплаща на ответницата С. В. Г. разноски за адвокатско възнаграждение от 1200 лв. за първата инстанция, тъй като и видно от приложения Анекс от 27.11.2019 г. към Договора за правна защита и съдействие от 27.11.2019г., тази сума е заплатена не от нея, а от трето неучастващо по делото лице, а именно „И Е.Д.П.“ ООД.

За настоящата инстанция въззиваемата страна В. И. В., ЕГН ***** , с адрес: гр.София, ул.***** , чрез пълномощника по делото адвокат О. П. от САК, с адрес на кантората: гр.София, ул.***** следва да заплати на въззивниците/ответници С. Г. Р., Г. Д. М., А. В. В., В. К. М., К. М. М., Р. П. М., А. П. М., С. К. Т., Б. В. К., М. А. М., А. Д. Р., С. К. Г., Р. Г. Г., М. С. Ф., Р. А. Т., М. А. Т., Ю. Р. Р., направените разноски от общо 1228, 30 лв., от които 228,30 лв. за държавна такса и 1000 лв. за адвокатско възнаграждение, чиито размер не е прекомерен предвид фактическата и правна сложност на делото.

Въззиваемата страна В. И. В., ЕГН ***** , с адрес: гр.София, ул.***** , чрез пълномощника по делото адвокат О. П. от САК, с адрес на кантората: гр.София, ул.***** следва да заплати на С. В. Г., ЕГН ***** , с адрес: гр.София, ж.к.***** направените разноски за въззивното обжалване за държавна такса от 225 лв.

Въззиваемата страна В. И. В., ЕГН ***** , с адрес: гр.София, ул.***** , чрез пълномощника по делото адвокат О. П. от САК, с адрес на кантората: гр.София, ул.***** следва да заплати на пълномощника на С. В. Г., ЕГН ***** , адвокат И. К. от САК, със служебен адрес: гр.София, бул.***** , офис 14, на основание чл.38, ал.2 ЗАд. адвокатско възнаграждение в размер на 900 лв.

Въззиваемата страна В. И. В., ЕГН *****, с адрес: гр.София, ул.*****, чрез пълномощника по делото адвокат О. П. от САК, с адрес на кантората: гр.София, ул.***** следва да заплати на въззивницата/ответница П. А. У., с адрес: гр.София, ул.***** № 96, направените от нея разноски по делото за въззивната инстанция за адвокатско възнаграждение от 750 лв. и за държавна такса за въззивното обжалване в размер на 225 лв.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 21.10.2020 г. по гр.д. № 30325 /12 г., поправено по реда на чл.247, ал.1 ГПК с решения от 01.02.2021г. и от 01.07.2021 г. на СРС, II ГО, 177 с-в, както и определение от 01.07.2021 г. по гр.д. № 30325/2012 г., постановено по реда на чл.248, ал.1 ГПК, с което СРС, II ГО, 177 с-в е изменил решение № 20230989 от 21.10.2020г., постановено по гр.дело № 30325 по описа за 2012 година на Софийски районен съд в частта за разноските, вместо което **ПОСТАНОВЯВА**:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск с правно основание чл. 75, ал. 2 ЗН от **В. И. В.** с адрес гр. София ул. „***** **срещу** Л. Н. Г., А. П. М., С. П. С., М. К. М., С. Г. Р., Г. Д. М., А. В. В., В. К. М., К. М. М., Р. П. М., А. П. М., С. К. Т., Б. В. К., М. А. М., А. Д. Р., С. К. Г., Р. Г. Г., М. С. Ф., Р. А. Т., М. А. Т., Ю. Р. Р. и К. Р. Т., всички с адрес гр. София, ул. ***** ап. 11, К. К. М. с адрес гр. Баня, ул***** , С. В. Г. с адрес гр. София, бул. ***** офис 14 и П. А. У. с адрес гр. София, ул. ***** **за обявяване за нищожен на** договор за доброволна делба с нотариална заверка на подписите, Акт 37, том V рег. № 15853 от 23.09.2010 г. на нотариус В.Б., сключен **между** С. Г. Р., Г. Д. М., В.С. В., А. В. В., А. Д. Р., К. К. М., В. К. М., К. М. М., Ц.Б. Т., М. А. М., Р. П. М., А. П. М., Л. Н. Г., С. П. С., А. П. М., С. К. Т., М. К. М., С. В. Г., Л. В. Г., Б. В. К., А. М. Т. и П. А. У. в качеството си на наследници на М.М.П. по отношение на **следните имоти**, находящи се в землището на с Вердикал, град Баня, Община Столична, район „Баня“, ЕКАТТЕ 99140, а именно: **1) ЛИВАДА**, цялата с площ от 1723 кв. метра, шеста категория, в местността „Лозище“, съставляваща имот № 042102, при съсед: имот № 042101-ливада на наел. на И.Д.С., имот № 042106- Др. селищна тер. на гр. Баня, кв. Вердикал, имот № 042028-нива на наел. на М.Б.Б., имот № 042147-Др. селищна тер. на гр. Баня, кв. Вердикал, имот № 042148-ливада на Г.Ц.С.; **2) НИВА**, цялата с площ от

5901 кв. метра, шеста категория, в местността „Валявец”, съставляваща имот № 002009, при съсед: имот № 002020-полски път на СО, имот № 002025-полски път на СО, имот № 002018-нива на наел. на П.П.М., имот № 00201 7-нива на наел. на Ф. В.А., имот № 002010-нива на наел. на П.В.А.; **3) НИВА**, цялата с площ от 6 993 кв. метра, пета категория, в местността „Градище”, съставляваща имот № 004057, при съсед: имот № 004058-нива на наел. на М.К. М., имот № 004086- полски път на СО, имот № 004056-иива на наел. на Д.Г. М., имот № 004083- полски път на СО; **4) НИВА**, цялата с площ от 6 499 кв. метра, пета категория, в местността „Серовско равнище”, съставляваща имот № 005019, при съсед: имот № 005020-нива на наел. на Л.М.Т. и И.Т., имот № 005069-полски път на СО, имот № 00501 8-нива на наел. на М.А.А., имот № 000034-ливада на СО; **5) НИВА**, цялата с площ от 3 997 кв. метра, пета категория, в местността „Иванчовица”, съставляваща имот № 007023, при съсед: имот № 007024-нива на наел. на Я.П.Т. и др. имот № 007030-полски път на СО, имот № 007022-нива на наел. на О.Г. М., имот № 0261 19-пасище, мера на МЗГ - Държавно лесничейство; **6) НИВА**. цялата с площ от 3 301 кв. метра, пета категория, в местността „Слатина”, съставляваща имот № 010009, при съсед: имот № 010008-нива на наел. на братя М.и, имот № 01 0003-нива на наел на И.П.В., имот № 010010-нива на наел. на З.Б. И., имот № 010053-полски път на СО; **7) НИВА**, цялата с площ от 3 098 кв. метра, пета категория, в местността „Ковачката”, съставляваща имот № 013004, при съсед: имот № 013042-нива на земи по чл. 19 от ЗСПЗЗ, имот № 013008-нива на А.Б. Н., имот № 013007-нива на Б.Н.А., имот № 013006-нива на наел. на П.С.П., имот № 013046-полски път на СО, имот № 009047-пълски път на СО; **8) НИВА**, цялата с площ от 9 798 кв. метра, пета категория, в местността „Куманин дол”, съставляваща имот № 01 5059, при съсед: имот № 015056-нива на наел. на Х. М. С.ов, имот № 015055-полски път на СО, имот № 015060-нива на наел. на Х.С.Б., имот № 01 5085-полски път на СО, имот № 015058-нива на наел. на П. М. С.ов и **9) НИВА**, цялата с площ от 5 300 кв. метра, /девета категория/, в местността „Ръсовица”, съставляваща имот № 020048, при съсед: имот № 020053-нива на наел. на Р.-Д.Г.П. ДМ, имот № 02003 7-полски път на СО, имот № 020006- нива на А.Г.Л. и др., имот № 020041-нива на Е. П. С., имот № 020042-нива на наел. на М.А.А., имот № 020043-нива на насл. на В. Д.Г.. **Осъдил е** Л. Н. Г., А. П. М., С. П. С., М. К. М., С. Г. Р., Г. Д. М., А. В. В., В. К. М., К. М. М., Р. П. М., А. П. М., С. К. Т., Б.

В. К., М. А. М., А. Д. Р., С. К. Г., Р. Г. Г., М. С. Ф., Р. А. Т., М. А. Т., Ю. Р. Р. и К. Р. Т., всички с адрес гр. София, ул. ***** ап. 11, К. К. М. с адрес гр. Баня, ул.*****, С. В. Г. с адрес гр. София, бул. ***** офис 14 и П. А. У. с адрес гр. София, ул. ***** № 96 да заплатят солидарно на В. И. В. с адрес гр. София ул. „***** ет. 3 сумата от 1150 лева - разноси по делото, от които 450 лева - държавна такса и 700 лева - адвокатско възнаграждение

ОСЪЖДА В. И. В. да заплати на ответницата П. А. У., с адрес: гр.София, ул. “*****“ № 96, направените от нея разноси по делото за първата инстанция за адвокатско възнаграждение в размер на 900 лв.

ОСЪЖДА В. И. В., ЕГН *****, с адрес: гр.София, ул. “*****“, чрез пълномощника по делото адвокат О. П. от САК, с адрес на кантората: гр.София, ул. “***** ***** да заплати на въззивниците/ответници С. Г. Р., Г. Д. М., А. В. В., В. К. М., К. М. М., Р. П. М., А. П. М., С. К. Т., Б. В. К., М. А. М., А. Д. Р., С. К. Г., Р. Г. Г., М. С. Ф., Р. А. Т., М. А. Т., Ю. Р. Р., направените от тях разноси в размер общо на 1228, 30 лв.

ОСЪЖДА В. И. В., ЕГН *****, с адрес: гр.София, ул. “*****“, чрез пълномощника по делото адвокат О. П. от САК, с адрес на кантората: гр.София, ул. “***** ***** да заплати на С. В. Г., ЕГН *****, с адрес: гр.София, ж.к. “*****“ направените разноси за въззивното обжалване за държавна такса от 225 лв.

ОСЪЖДА В. И. В., ЕГН *****, с адрес: гр.София, ул. “*****“, чрез пълномощника по делото адвокат О. П. от САК, с адрес на кантората: гр.София, ул. “***** ***** да заплати на пълномощника на С. В. Г., ЕГН *****, адвокат И. К. от САК, със служебен адрес: гр.София, бул. “*****“, офис 14, на основание чл.38, ал.2 ЗА адвокатско възнаграждение в размер на 900 лв.

ОСЪЖДА В. И. В., ЕГН *****, с адрес: гр.София, ул. “*****“, чрез пълномощника по делото адвокат О. П. от САК, с адрес на кантората: гр.София, ул. “***** ***** да заплати на въззивницата/ответница П. А. У., с адрес: гр.София, ул. “*****“ № 96, направените от нея разноси по делото за въззивната инстанция за адвокатско възнаграждение от 750 лв. и за държавна такса за въззивното обжалване в размер на 225 лв.

Решението може да се обжалва пред ВКС в едномесечен срок от връчване преписа на страните .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____